

Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Femte Afdeling)

20. september 2019*

»Dumping – gennemførelsesforordning (EU) 2017/1146 – import af rørfittings af deformerbart støbejern med gevind med oprindelse i Kina, fremstillet af Jinan Meide Castings Co., Ltd – endelig antidumpingtold – genoptagelse af proceduren som følge af den delvise annullation af gennemførelsesforordning (EU) nr. 430/2013 – artikel 2, stk. 7, litra a), og artikel 2, stk. 10 og 11, i forordning (EF) nr. 1225/2009 [nu artikel 2, stk. 7, litra a), og artikel 2, stk. 10 og 11, i forordning (EU) 2016/1036] – den normale værdi – en rimelig sammenligning – ikke-kongruente varetyper – artikel 3, stk. 1-3, og artikel 9, stk. 4 og 5, i forordning nr. 1225/2009 (nu artikel 3, stk. 1-3, og artikel 9, stk. 4 og 5, i forordning 2016/1036) – fastlæggelse af skaden«

I sag T-650/17,

Jinan Meide Casting Co. Ltd, Jinan (Kina), ved advokaterne R. Antonini, E. Monard og B. Maniatis,

sagsøger,

mod

Europa-Kommissionen ved J.-F. Brakeland, M. França og N. Kuplewatzky, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

angående et søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1146 af 28. juni 2017 om genindførelse af en endelig antidumpingtold på importen af rørfittings af deformerbart støbejern med gevind med oprindelse i Folkerepublikken Kina, fremstillet af Jinan Meide Castings Co., Ltd (EUT 2017, L 166, s. 23),

har

RETTEN (Femte Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, D. Gratsias (refererende dommer), og dommerne I. Labucka og I. Ulloa Rubio,

justitssekretær: fuldmægtig S. Bukšek Tomac,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 7. marts 2019,

afsagt følgende

* Processprog: engelsk.

Dom¹

I. Tvistens baggrund

- 1 Sagsøgeren, Jinan Meide Casting Co. Ltd, er et selskab med hjemsted i Kina, der producerer rørfittings af deformerbart støbejern med gevind til hjemmemarkedet og til eksport.

A. Tvistens baggrund i sag T-424/13

- 2 Baggrunden for den tvist, som Retten traf afgørelse i ved dom af 30. juni 2016, Jinan Meide Casting mod Rådet (T-424/13, EU:T:2016:378), således som den fremgår af denne doms præmis 1-51, kan sammenfattes således.
- 3 Den 16. februar 2012 offentliggjorde Europa-Kommissionen en meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af rørfittings af deformerbart støbejern med gevind med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Thailand og Indonesien (EUT 2012, C 44, s. 33).
- 4 Undersøgelsen af dumping og skade omfattede perioden fra den 1. januar til den 31. december 2011 (herefter »undersøgelsesperioden«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skaden omfattede perioden fra 2008 til udgangen af undersøgelsesperioden.
- 5 Hvad angik eksporten med oprindelse i Kina udvalgte Kommissionen en stikprøve på tre eksporterende producenter, som repræsenterede 88% af eksportmængden fra de selskaber, der samarbejdede. Sagsøgeren indgik i denne stikprøve.
- 6 Kommissionen afslog at tildele disse tre eksporterende producenter status som selskab, der opererer på markedsøkonomiske vilkår (herefter »markedsøkonomisk status«) som omhandlet i artikel 2, stk. 7, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT 2009, L 343, s. 51) [nu artikel 2, stk. 7, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT 2016, L 176, s. 21)]. Derimod indrømmede Kommissionen de tre eksporterende producenter fordelene ved en individuel behandling af deres dumpingmargen i henhold til artikel 9, stk. 5, andet afsnit, i forordning nr. 1225/2009 (nu artikel 9, stk. 5, andet afsnit, i forordning 2016/1036).
- 7 Kommissionen fandt, at det med henblik på at fastsætte den normale værdi var hensigtsmæssigt at vælge Indien som et tredjeland med markedsøkonomi som omhandlet i artikel 2, stk. 7, litra a), i forordning nr. 1225/2009 [nu artikel 2, stk. 7, litra a), i forordning 2016/1036]. En enkelt indisk producent (herefter »referencelandsproducenten«) indvilligede i at fremskaffe de data, der var nødvendige for fastsættelsen af den normale værdi.
- 8 Den 14. november 2012 vedtog Kommissionen forordning (EU) nr. 1071/2012 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af rørfittings af deformerbart støbejern med gevind med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Thailand (EUT 2012, L 318, s. 10, herefter »den midlertidige forordning«).

1 – Der gengives kun de præmisser i nærværende dom, som Retten finder det relevant at offentliggøre.

- 9 Den 13. maj 2013 vedtog Rådet for Den Europæiske Union gennemførelsesforordning (EU) nr. 430/2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og om endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af rørfittings af deformerbart støbejern med gevind med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Thailand og om afslutning af proceduren for Indonesien (EUT 2013, L 129, s. 1).
- 10 Artikel 1, stk. 1, i gennemførelsesforordning nr. 430/2013 bestemte følgende:
- »Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af rørfittings af deformerbart støbejern med gevind, med undtagelse af samlinger af kompressionsfittings i henhold til ISO DIN 13 metrisk gevind og runde forgreningsdåser med gevind uden låg af deformerbart støbejern, som i øjeblikket tariferes under KN-kode 7307 19 10 (Taric-kode 7307 19 10 10) og med oprindelse i Folkerepublikken Kina [...] og Thailand.«
- 11 Med hensyn til sagsøgerens eksport blev den endelige antidumpingtold i artikel 1, stk. 2, i gennemførelsesforordning nr. 430/2013 fastsat til 40,8% af nettoprisen, frit Den Europæiske Unions grænse, ufortoldet, for den omhandlede vare.

B. Søgsmålet i sag T-424/13

- 12 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 7. august 2013 anlagde sagsøgeren et søgsmål (herefter »det oprindelige søgsmål«) med påstand om annullation af gennemførelsesforordning nr. 430/2013, i det omfang den angik dette selskab (dom af 30.6.2016, Jinan Meide Casting mod Rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, præmis 52).
- 13 Det oprindelige søgsmål var støttet på fem anbringender (dom af 30.6.2016, Jinan Meide Casting mod Rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, præmis 57).
- 14 Med det første anbringende gjordes det gældende, at EU-institutionerne havde tilsidesat sagsøgerens ret til forsvar samt forskellige bestemmelser i forordning nr. 1225/2009, idet disse institutioner havde nægtet at give sagsøgeren adgang til de oplysninger, der var relevante ved fastsættelsen af den normale værdi. Sagsøgeren fremførte under det første anbringende tre klagepunkter. Navnlig foreholdt selskabet med det første af disse klagepunkter EU-institutionerne, at de havde nægtet selskabet aktindsigt i beregningerne af den normale værdi, efter at det havde fået tilladelse fra referencelandsproducenten til at få kendskab til de oplysninger, der lå til grund for disse beregninger (dom af 30.6.2016, Jinan Meide Casting mod Rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, præmis 57).
- 15 Med det andet anbringende gjordes det principalt gældende, at der var foretaget åbenbart urigtige vurderinger, og at der var begået retlige fejl, idet institutionerne havde givet afslag på en række anmodninger fra sagsøgeren om justering af den normale værdi for råmaterialer og produktivitet, og subsidiært at der forelå en begrundelsesmangel (dom af 30.6.2016, Jinan Meide Casting mod Rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, præmis 57). Med det tredje anbringende gjordes det gældende, at der var foretaget åbenbart urigtige vurderinger, at der var begået retlige fejl, og at der var sket en tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling, idet institutionerne havde anvendt en urimelig fremgangsmåde ved fastsættelsen af den normale værdi for ikke-kongruente varer (dom af 30.6.2016, Jinan Meide Casting mod Rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, præmis 57). Med det fjerde anbringende gjordes det gældende, at der var sket en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter, idet Kommissionen havde fremsendt konklusionerne om markedsøkonomisk status for sent (dom af 30.6.2016, Jinan Meide Casting mod Rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, præmis 57). Med det femte anbringende gjordes det gældende, at der var begået fejl med hensyn til de faktiske omstændigheder, at der var foretaget åbenbart urigtige vurderinger, og at der var sket en tilsidesættelse af forordning

nr. 1225/2009, idet konstateringen af den skade, EU-erhvervsgrenen havde lidt, var baseret på ukorrekte oplysninger vedrørende mængden af dumpingimport med oprindelse i Kina (dom af 30.6.2016, Jinan Meide Casting mod Rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, præmis 57).

- 16 Ved dom af 30. juni 2016, Jinan Meide Casting mod Rådet (T-424/13, EU:T:2016:378), forkastede Retten det fjerde anbringende (dommens præmis 59-89), såvel som det andet og det tredje klagepunkt under det første anbringende (dommens præmis 108-127).
- 17 Derimod tiltrådte Retten det første klagepunkt under det første anbringende (dom af 30.6.2016, Jinan Meide Casting mod Rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, præmis 128-221). Retten konkluderede herudfra, at gennemførelsesforordning nr. 430/2013 skulle annulleres, uden at det var fornødent at undersøge det andet, det tredje og det femte anbringende i det oprindelige søgsmål (dom af 30.6.2016, Jinan Meide Casting mod Rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, præmis 221).
- 18 I punkt 1 i konklusionen i dom af 30. juni 2016, Jinan Meide Casting mod Rådet (T-424/13, EU:T:2016:378), bestemte Retten følgende:

»Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 430/2013 af 13. maj 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og om endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af rørfittings af deformerbart støbejern med gevind med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Thailand og om afslutning af proceduren for Indonesien annulleres, for så vidt som den angår Jinan Meide Casting Co. Ltd.«

C. De omstændigheder vedrørende tvisten, som ligger efter dom af 30. juni 2016, Jinan Meide Casting mod Rådet (T-424/13)

- 19 Den 28. oktober 2016 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse (dom af 30.6.2016, Jinan Meide Casting mod Rådet (T-424/13, EU:T:2016:378)), vedrørende gennemførelsesforordning nr. 430/2013 (EUT 2016, C 398, s. 57, herefter »meddelelsen af 28. oktober 2016«).
- 20 I tredje betragtning til meddelelsen af 28. oktober 2016 angav Kommissionen, at den pågældende eksporterende producents forespørgsel om fremlæggelse af beregningen af den normale værdi, hvortil der anvendtes fortrolige data fra et referencelands producent, i henhold til artikel 266 TEUF derfor skulle genovervejes under hensyntagen til de særlige omstændigheder, der vedrørte den pågældende eksporterende producent.
- 21 I fjerde betragtning til meddelelsen af 28. oktober 2016 bemærkede Kommissionen, at annullationen af gennemførelsesforordning nr. 430/2013 vedrørte en af de administrative faser, navnlig fremlæggelsen af oplysninger til den pågældende eksporterende producent. Kommissionen fandt derfor, at den havde mulighed for at rette op på de aspekter i sagen, der havde ført til annullationen, og lade de dele, som ikke berørtes af dommen, forblive uændrede, samtidig med at dom af 30. juni 2016, Jinan Meide Casting mod Rådet (T-424/13, EU:T:2016:378), blev efterlevet, samt at andre konklusioner i gennemførelsesforordning nr. 430/2013, som ikke var blevet anfægtet inden for de fastsatte tidsfrister, eller som var blevet anfægtet, men var blevet afvist af Retten eller ikke var blevet undersøgt af Retten, og således ikke havde ført til annullation af gennemførelsesforordning nr. 430/2013, stadig var gældende.
- 22 I femte og sjette betragtning til meddelelsen af 28. oktober 2016 angav Kommissionen, at den i betragtning af de foregående betragtninger ville genoptage den antidumpingundersøgelse vedrørende import af rørfittings af deformerbart støbejern med gevind med oprindelse i Kina, der havde ledt til vedtagelsen af gennemførelsesforordning (EU) nr. 430/2013, for så vidt som den vedrørte den pågældende eksporterende producent, og Kommissionen genoptog denne undersøgelse ved det punkt,

hvor denne uregelmæssighed var indtrådt, ved offentliggørelse af den nævnte meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*, samt at denne genoptagelse var begrænset til implementeringen af Rettens dom i forhold til sagsøgeren.

- 23 Kommissionen tilsendte sagsøgeren flere fortløbende versioner af dumpingmargenberegningerne samt diverse dokumenter vedrørende disse beregninger og de data, som referencelandsproducenten havde fremsendt (skrivelser af 23.12.2016, 31.1.2017, 14.2.2017 og 12.4.2017 samt e-mails af 21.4.2017 og 29.5.2017).
- 24 Sagsøgeren indgav sine bemærkninger ved skrivelser af 19. januar og 2. maj 2017.
- 25 Den 8. marts 2017 gennemførte Kommissionen en høring af sagsøgeren og af to importører af det pågældende produkt, og den 15. marts 2017 og den 25. april 2017 gennemførte den yderligere to høringer af sagsøgeren.
- 26 Den 28. juni 2017 vedtog Kommissionen gennemførelsesforordning (EU) 2017/1146 om genindførelse af en endelig antidumpingtold på importen af rørfittings af deformerbart støbejern med gevind med oprindelse i Folkerepublikken Kina, fremstillet af Jinan Meide Castings Co., Ltd (EUT 2017, L 166, s. 23, herefter »den anfægtede forordning«).
- 27 I fjerde til sjette betragtning til den anfægtede forordning begrundede Kommissionen fremgangsmåden til opfyldelse af dom af 30. juni 2016, Jinan Meide Casting mod Rådet (T-424/13, EU:T:2016:378), med formuleringer svarende til dem i fjerde til sjette betragtning til meddelelsen af 28. oktober 2016 (jf. præmis 20-22 ovenfor).
- 28 Den anfægtede forordnings artikel 1, stk. 1, bestemmer følgende:
- »Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af rørfittings af deformerbart støbejern med gevind, med undtagelse af samlinger af kompressionsfittings i henhold til ISO DIN 13 metrisk gevind og runde forgreningsdåser med gevind uden låg af deformerbart støbejern, i øjeblikket henhørende under KN-kode 7307 19 10 (Taric-kode 7307 19 10 10) og med oprindelse i Folkerepublikken Kina, der er fremstillet af Jinan Meide (Taric-tillægskode B336).«
- 29 Den anfægtede forordnings artikel 1, stk. 2, bestemmer følgende:
- »Den endelige antidumpingtold fastsættes til 39,2% af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet.«

II. Retsforhandlinger og parternes påstande

- 30 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 25. september 2017 har sagsøgeren anlagt nærværende sag.
- 31 Den 22. december 2017 har Kommissionen indgivet svarskrift.
- 32 Der er indgivet replik og duplik henholdsvis den 20. februar 2018 og den 3. april 2018.
- 33 Ved skrivelse af 4. april 2018 er parterne blevet underrettet om afslutningen af retsforhandlingernes skriftlige del og om deres mulighed for at anmode om afholdelse af et retsmøde på de betingelser, der er fastsat i artikel 106 i Rettens procesreglement. Ved skrivelse af 6. april 2018 har sagsøgeren anmodet om afholdelse af et retsmøde.

- 34 Den 1. februar 2019 har Retten, som en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse, stillet parterne en række spørgsmål til skriftlig besvarelse og anmodet dem om at fremlægge visse dokumenter. Parterne har svaret Retten ved processkrifter af 22. februar 2019.
- 35 Den 1. marts 2019 har Retten, som en ny foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse, anmodet Kommissionen om at fremlægge et supplerende dokument. Kommissionen har efterkommet denne anmodning ved processkrift af 5. marts 2019.
- 36 Retsmødet er blevet afholdt den 7. marts 2019. Under retsmødet har sagsøgeren bekræftet, at denne – som angivet af selskabet i en skriftlig besvarelse af et spørgsmål fra Retten – har frafaldet det femte anbringende i stævningen.
- 37 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:
- Den anfægtede forordning annulleres.
 - Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- 38 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:
- Frifindelse.
 - Sagsøgeren tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

III. Retlige bemærkninger

- 39 Som angivet i præmis 36 ovenfor har sagsøgeren frafaldet det femte anbringende i stævningen. Nærværende sag hviler derfor alene på fire anbringender. Med det første anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 2, stk. 7, litra a), i forordning nr. 1225/2009 på grund af fejl begået af Kommissionen vedrørende fastsættelsen af den normale værdi. Med det andet anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af denne forordnings artikel 2, stk. 10 (nu artikel 2, stk. 10, i forordning 2016/1036), og af artikel 2.4 i aftalen om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel af 1994 (GATT) (EFT 1994, L 336, s. 103, herefter »antidumpingaftalen«), som er indeholdt i bilag 1 A til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO) (EFT 1994, L 336, s. 3), på grund af Kommissionens fejlagtige afslag på en række anmodninger fra sagsøgeren om justering. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af den nævnte forordnings artikel 2, stk. 7, litra a), artikel 2, stk. 10, ab initio og litra a), og artikel 2, stk. 11 [nu artikel 2, stk. 7, litra a), artikel 2, stk. 10, ab initio og litra a), og artikel 2, stk. 11, i forordning 2016/1036], på grund af fejl begået af Kommissionen vedrørende fastsættelsen af den normale værdi for de ikke-kongruente varetyper. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, dels at der er sket en tilsidesættelse af den omhandlede forordnings artikel 3, stk. 1-3 (nu artikel 3, stk. 1-3, i forordning 2016/1036), på grund af Kommissionens brug af unøjagtige data vedrørende import, dels at der er sket en tilsidesættelse af samme forordnings artikel 3 og artikel 9, stk. 4 og 5 (nu artikel 9, stk. 4, i forordning 2016/1036), og at der foreligger en begrundelsesmangel, idet Kommissionen ikke i den anfægtede forordning udtrykkeligt drog nogen konklusioner vedrørende skaden og årsagssammenhængen.
- 40 Det skal indledningsvis bemærkes, at Kommissionen i 19. betragtning til den anfægtede forordning anførte, at den lov, der fandt anvendelse på den fornyede antidumpingundersøgelse, var forordning nr. 1225/2009, som udgjorde den materielle lovgivning på tidspunktet for vedtagelsen af den gennemførelsesforordning, der blev annulleret af Retten. Kommissionen tilføjede, at forordning 2016/1036, der med virkning fra den 19. juli 2016 ophævede og erstattede forordning nr. 1225/2009, under alle omstændigheder var en kodifikation af denne sidstnævnte forordning og de senere

ændringer hertil. Sagsøgeren har i stævningen tilkendegivet sin enighed i disse betragtninger, forudsat at udtrykket »grundforordningen«, der anvendes i den anfægtede forordning, fortolkes som henvisende til forordning nr. 1225/2009.

- 41 Det følger i denne forbindelse af fast retspraksis, at mens hjemmelen for en retsakt og de gældende procedureregler skal være i kraft på tidspunktet for vedtagelsen af denne retsakt, kræver hensynet til overholdelsen af principperne for den tidsmæssige anvendelse af retsregler, retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, at de materielle bestemmelser, som var i kraft på tidspunktet for de omhandlede faktiske omstændigheder, anvendes, selv om disse bestemmelser ikke længere er i kraft på det tidspunkt, hvor EU-institutionen vedtager den omhandlede retsakt (jf. i denne retning dom af 14.6.2016, Kommissionen mod McBride m.fl., C-361/14 P, EU:C:2016:434, præmis 40 og den deri nævnte retspraksis).
- 42 Det følger heraf, at mens den anfægtede forordning i den foreliggende sag skulle udstedes på grundlag af forordning 2016/1036 og under overholdelse af procedurereglerne i denne forordning, skal den anfægtede forordnings lovlighed bedømmes ud fra de materielle retsregler, der fandt anvendelse på de faktiske omstændigheder, som antidumpingundersøgelsen vedrørte, dvs. reglerne i forordning nr. 1225/2009. Eftersom anbringenderne i stævningen udelukkende vedrører anvendelsen af disse materielle retsregler, skal undersøgelsen af disse anbringender i præmis 44-412 nedenfor derfor alene ske ud fra forordning nr. 1225/2009 (herefter »grundforordningen«).
- 43 Retten finder det hensigtsmæssigt først at behandle det tredje anbringende.

A. Det tredje anbringende om, at der er sket en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), artikel 2, stk. 10, ab initio og litra a), og artikel 2, stk. 11, på grund af fejl begået af Kommissionen vedrørende fastsættelsen af den normale værdi for de ikke-kongruente varetyper

- 44 Det tredje anbringende indeholder to led, hvor det med det første gøres gældende, at Kommissionen har benyttet en urimelig metode til fastsættelse af den normale værdi for de ikke-kongruente varetyper (herefter »den omtvistede metode«), og det med det andet gøres gældende, at denne metode i strid med grundforordningens artikel 2, stk. 11, ikke afspejler den dumping, der har fundet sted.

1. Indledende bemærkninger

- 45 For det første skal det indledningsvis bemærkes, at der ifølge grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), findes to mulige metoder til at fastsætte den normale værdi, når eksportlandet er et land uden markedsøkonomi.
- 46 Som Domstolen har udtalt, fremgår det af ordlyden og opbygningen af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), at den vigtigste metode til fastsættelse af den normale værdi i et sådant tilfælde er metoden med »prisen eller den beregnede værdi i et tredjeland med markedsøkonomi« eller »prisen ved salg fra et sådant tredjeland til andre lande, herunder [EU]«. I mangel heraf er der fastlagt en subsidiær metode til fastsættelse af den normale værdi, hvorefter denne værdi fastsættes ud fra »ethvert andet rimeligt grundlag, herunder den pris, der faktisk er betalt eller skal betales i [EU] for samme vare, om nødvendigt justeret for at indregne en rimelig fortjenstmargen« (dom af 22.3.2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, præmis 24).
- 47 Ifølge Domstolen er formålet med den prioritet, der gives den primære metode beskrevet i disse bestemmelser, at opnå en rimelig fastsættelse af den normale værdi i eksportlandet ved at vælge et tredjeland, hvor prisen for et tilsvarende produkt fastsættes under betingelser, der er så sammenlignelige som muligt med dem, der gælder i eksportlandet, under forudsætning af, at det

drejer sig om et land med markedsøkonomi. Det følger heraf, at anvendelsen af denne primære metode kun kan udelukkes i det tilfælde, hvor det ikke er muligt at anvende den (jf. i denne retning dom af 22.3.2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, præmis 25 og 26).

- 48 For det andet fremgår det både af ordlyden og ordningen i grundforordningens artikel 2, stk. 10, at en justering af eksportprisen eller den normale værdi kun kan foretages for at tage hensyn til forskelle i faktorer, der påvirker priserne og dermed prisernes sammenlignelighed. Det betyder med andre ord, at justeringen har til formål at genoprette symmetrien mellem den normale værdi og eksportprisen for en vare, således at hvis justeringen ikke foretages korrekt, indebærer det derimod, at den skaber en asymmetri mellem disse to værdier (jf. i denne retning dom af 16.12.2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials mod Rådet, T-423/09, EU:T:2011:764, præmis 42 og den deri nævnte retspraksis).
- 49 Navnlig bestemmer grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra a), at der foretages en justering for forskelle i den pågældende vares fysiske egenskaber, og at justeringen fastsættes efter et rimeligt skøn over forskellens markedsværdi. Derimod præciseres det ikke i denne bestemmelse, hvilken fremgangsmåde der skal benyttes for at nå frem til et sådant rimeligt skøn. Det skal i øvrigt bemærkes, at denne bestemmelse ikke med henblik på genoprettelse af symmetrien mellem den normale værdi for den samme vare og eksportprisen for den pågældende vare kræver, at størrelsen af den således opgjorte justering nøjagtigt skal afspejle en sådan markedsværdi, men kun at den skal udgøre et rimeligt skøn over denne markedsværdi.
- 50 Som det fremgår af retspraksis, har Kommissionen inden for de grænser, der defineres dels af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), dels af denne forordnings artikel 2, stk. 10, vide skønsbeføjelser både hvad angår vurderingen af en vares normale værdi og hvad angår bedømmelsen af de faktiske omstændigheder, som begrunder rimeligheden af sammenligningen af den normale værdi og eksportprisen, eftersom de vage begreber rimelig fastsættelse og rimelighed, som Kommissionen skal anvende inden for rammerne af disse bestemmelser, skal konkretiseres af denne institution i det konkrete tilfælde ud fra den relevante økonomiske kontekst (jf. i denne retning dom af 7.5.1987, NTN Toyo Bearing m.fl. mod Rådet, 240/84, EU:C:1987:202, præmis 19, og af 16.12.2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials mod Rådet, T-423/09, EU:T:2011:764, præmis 40 og 41 og den deri nævnte retspraksis).
- 51 Imidlertid skal Kommissionen ved gennemførelsen af disse vurderinger sørge for at støtte sig på værdier og parametre, i forhold til hvilke det er muligt at sikre sig, at de er et normalt resultat af markedskræfternes spil og navnlig af en reel konkurrence (jf. i denne retning og analogt dom af 10.9.2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, præmis 66-68).
- 52 Endvidere skal de anvendte metoder være i overensstemmelse med det endelige formål med dumpingmargenberegningen, der – som det fremgår af grundforordningens artikel 2, stk. 11 – er at afspejle den dumping, der finder sted (jf. i denne retning dom af 5.4.2017, Changshu City Standard Parts Factory og Ningbo Jinding Fastener mod Rådet, C-376/15 P og C-377/15 P, EU:C:2017:269, præmis 54).
- 53 Generelt tilkommer det EU's retsinstanser at efterprøve, at Kommissionen ved valget af de metoder, der har til formål at fastsætte den normale værdi og at sikre en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportpriserne, ikke har undladt at tage hensyn til omstændigheder, som er væsentlige for at fastslå, om disse valg er hensigtsmæssige, samt at alle oplysninger i sagen er blevet bedømt med den omhu, som kræves (jf. i denne retning og analogt dom af 22.3.2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, præmis 22).

2. Det første led om, at Kommissionen har benyttet en urimelig metode til fastsættelse af den normale værdi for de ikke-kongruente varetyper

- 54 Sagsøgeren har gjort gældende, at den omtvistede metode hviler på den forkerte antagelse, at markedsværdien af de fysiske forskelle afspejler sig i eksportpriserne, på trods af at disse samme eksportpriser ifølge Kommissionens egne konklusioner i det mindste delvist afspejler dumping. Sagsøgeren har i øvrigt anført, at denne metode hviler på den forkerte antagelse, at eksportpriserne for de ikke-kongruente varetyper afspejler et dumpingniveau svarende til dét, der er konstateret for de varetyper, for hvilke der fandtes en direkte sammenlignelig varetype (herefter de »direkte sammenlignelige varetyper«). Denne antagelse er imidlertid urimelig og kan ikke efterprøves. Kommissionen har derfor tilsidesat grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), og artikel 2, stk. 10, ab initio og litra a). Under retsmødet har sagsøgeren desuden fremhævet, at der fandtes et stort antal alternative metoder, som Kommissionen kunne have gjort brug af inden for rammerne af de gældende bestemmelser.
- 55 Kommissionen har heroverfor gjort gældende, at den gennemsnitlige normale værdi i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra a), er blevet korrigeret med markedsværdien af de fysiske forskelle. Denne institution har anført, at det på baggrund af den definition af markedsværdien, der er fastsat af International Valuation Standard Council (Det Internationale Råd for Vurderingsstandarder, IVSC), må fastslås, at markedsværdien afspejler sig i eksportpriserne. Ifølge Kommissionen må det således antages, at den første uafhængige kunde betaler markedsværdien, og at eksportprisen er den pris, der betales på EU-markedet. I øvrigt har Kommissionen gjort gældende, at denne institutions metode har gjort det muligt at reducere indvirkningen fra varetyper med en stor dumpingmargen, og at den samlede dumpingmargen, som følger heraf, er blevet nedsat til fordel for sagsøgeren. Kommissionen har i de skriftlige besvarelser af Rettens spørgsmål og under retsmødet fastholdt, at den omtvistede metode er blevet anvendt efter anmodninger fra sagsøgeren og under hensyntagen til det umulige i for hver enkelt varetype at foretage en individuel fastlæggelse af forskellene i de fysiske egenskaber. Kommissionen har i det væsentlige anført, at denne metodes lovlighed skal undersøges ud fra grundforordningens artikel 2, stk. 10, og ikke ud fra dennes artikel 2, stk. 7, litra a), eller artikel 2, stk. 11, der angår forskellige etaper i fastsættelsen af dumpingmargenen.
- 56 Inden sagsøgerens argumenter undersøges, er det nødvendigt at vende tilbage til indholdet af den omtvistede metode og til den forholdsmæssige andel af de eksportmængder fra sagsøgeren, der er berørt af anvendelsen af denne metode.
- 57 Som det fremgår af 68. betragtning til den midlertidige forordning, havde Kommissionen indledningsvis beregnet sagsøgerens dumpingmargen på grundlag af en sammenligning mellem den vejede gennemsnitlige normale værdi af hver type af den samme direkte sammenlignelige vare, som var blevet beregnet for referencelandet, og den vejede gennemsnitlige eksportpris for den tilsvarende type af den pågældende vare. Kommissionen havde derfor ikke i denne beregning indregnet de transaktioner, der angik de ikke-kongruente varetyper. Efterfølgende accepterede Kommissionen sagsøgerens anmodning om at medregne disse transaktioner i beregningen af dumpingmargenen, hvilke transaktioner ifølge oplysninger i stævningen, der ikke er bestridt, repræsenterede 44% af sagsøgerens samlede eksportmængder til EU. Det er således præciseret i 18. betragtning til gennemførelsesforordning nr. 430/2013, at med hensyn til de ikke direkte sammenlignelige varetyper var den normale værdi baseret på den matematiske gennemsnitlige normale værdi for de direkte sammenlignelige varetyper, og at der blev foretaget en justering ved hjælp af markedsværdien af forskellene i de fysiske egenskaber i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra a).
- 58 Ifølge angivelserne i punkt 2.2.3 i bilaget til Kommissionens oplysningsdokument af 23. december 2016 med overskriften »Beregning af dumpingmargenen for Jinan Meide Casting CO., Ltd »JMCC«« (herefter »dokumentet af 23. december 2016«) anvendte Kommissionen den omtvistede metode på følgende vis.

- 59 Kommissionen fastslog, at det lineære gennemsnit af eksportprisen for samtlige de direkte sammenlignelige varetyper beløb sig til 16 kinesiske yuan (CNY)/kg (ca. 2,12 EUR/kg). Det lineære gennemsnit af den normale værdi for de samme tilsvarende varetyper blev fastsat til 20,91 CNY/kg (ca. 2,77 EUR/kg). Med henblik på at fastsætte en justering for de fysiske forskelle mellem de direkte sammenlignelige varetyper og de ikke-kongruente varetyper beregnede Kommissionen derefter forholdet mellem den gennemsnitlige pris for eksportsalgene for hver ikke-kongruent varetype og det lineære gennemsnit af eksportprisen for de direkte sammenlignelige varetyper. Den anvendte dernæst de nævnte forhold – i form af en procentsats – på det lineære gennemsnit af den normale værdi og opnåede derved den normale værdi for hver ikke-kongruent varetype, justeret for de fysiske forskelle.
- 60 F.eks. var den gennemsnitlige enhedseksportpris for den ikke-kongruente varetype med varekontrolnummer 0002FF00BN på 11,83 CNY/kg (ca. 1,57 EUR/kg), hvilket svarer til 73,92% af det lineære gennemsnit af eksportprisen for de direkte sammenlignelige varetyper. Kommissionen anvendte dette forhold på 73,92% på det lineære gennemsnit af den normale værdi for de nævnte varetyper og opnåede derved en normal værdi for den pågældende ikke-kongruente varetype, justeret for de fysiske forskelle, på 15,46 CNY/kg (ca. 2,05 EUR/kg).
- 61 Sagsøgeren bestred gyldigheden af denne metode under den administrative procedure, der forudgik vedtagelsen af gennemførelsesforordning nr. 430/2013, samt for Retten under det tredje anbringende i sit oprindelige søgsmål (dom af 30.6.2016, Jinan Meide Casting mod Rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, præmis 57 og 123). Som påpeget i præmis 17 ovenfor tiltrådte Retten dog det første klagepunkt under det første anbringende, der angik Kommissionens afslag på at fremlægge beregningerne af den normale værdi, uden at Retten undersøgte det andet, det tredje og det femte anbringende i søgsmålet. Selv om sagsøgeren i forbindelse med genoptagelsen af proceduren gentog sine bemærkninger, revurderede Kommissionen ikke dette spørgsmål, således at denne institution foretog en ny beregning af sagsøgerens dumpingmargen ved atter at anvende den omtvistede metode.
- 62 Som det kan udledes af punkt 2.2.3 i dokumentet af 23. december 2016, og som parterne har bekræftet i en skriftlig besvarelse af et spørgsmål fra Retten, skal det dog bemærkes, at Kommissionen – med henblik på beregningen af den normale værdi og af dumpingmargenen – foruden de direkte sammenlignelige varetyper og de ikke-kongruente varetyper identificerede en tredje varetypekategori, nemlig de »delvist kongruente« varetyper.
- 63 Hvad angår den »delvist kongruente« varetypekategori fremgår det i denne forbindelse af angivelserne i punkt 2.2.3 i dokumentet af 23. december 2016, at denne kategori omfatter varetyper, som sagsøgeren har solgt, og som alene adskiller sig fra de direkte sammenlignelige varetyper derved, at deres overflade ikke er galvaniseret. De varetyper, der tilhører denne kategori, fik deres normale værdi justeret på grundlag af den normale værdi for den tilsvarende lignende varetype, der var galvaniseret. Hvor der var tale om en varetype med sort overflade (B), blev den normale værdi fastsat til 80% af den normale værdi for den tilsvarende lignende varetype, der var galvaniseret. For de øvrige overflader (A, E og M) anvendtes i det hele denne samme normale værdi for den lignende varetype, der var galvaniseret.
- 64 De 1 528 varetyper, der blev solgt til eksport, fordeler sig ifølge de oplysninger, parterne har afgivet i deres skriftlige besvarelser af Rettens spørgsmål, i mellem de tre kategorier, der er angivet i præmis 62 ovenfor, som følger.
- 65 For det første blev 202 varetyper, der repræsenterede 55% af sagsøgerens samlede eksportmængde, anset for direkte sammenlignelige varetyper. For disse varetyper blev dumpingmargenen derfor fastsat ved, at den normale værdi – i overensstemmelse med angivelserne i 17. og 19. betragtning til gennemførelsesforordning nr. 430/2013 – blev beregnet på grundlag af de hjemmemarkedssalg, som referencelandsproducenten havde haft i normal handel, eller på grundlag af den konstruerede værdi. For det andet blev 343 varetyper, der repræsenterede 17% af sagsøgerens samlede eksportmængde, anset for »delvist kongruente« varetyper, for hvilke dumpingmargenen blev fastsat ved, at den normale værdi blev justeret på grundlag af den i præmis 63 ovenfor beskrevne fremgangsmåde. For

det tredje blev de resterende varetyper, dvs. 983 varetyper, der repræsenterede 28% af sagsøgerens samlede eksportmængde, anset for at høre til kategorien ikke-kongruente varetyper, for hvilke den normale værdi blev beregnet og justeret i overensstemmelse med den omtvistede metode.

- 66 Det følger således af det ovenstående, at den omtvistede metode blev anvendt med henblik på fastsættelsen af dumpingmargenen for en del af sagsøgerens eksport, der repræsenterede mellem en fjerdedel og en tredjedel af den samlede eksportmængde, dvs. en ikke ubetydelig del af denne eksportmængde. Brugen af denne metode kan derfor have haft en væsentlig indvirkning på beregningen af den dumpingmargen, der blev fastsat for hele denne eksport.
- 67 Der skal indledningsvis ske en undersøgelse af sagsøgerens argument om, at den omtvistede metode hviler på et postulat, nemlig at sagsøgerens eksportpriser afspejler markedsværdien af forskellene i de fysiske egenskaber, hvilket postulat er i modstrid med Kommissionens konklusion om, at disse eksportpriser i det mindste delvist giver anledning til dumping.
- 68 Det skal bemærkes, at den omtvistede metode på baggrund af angivelserne i præmis 57-59 ovenfor kan beskrives som kombinerende to etaper, nemlig for det første fastsættelsen af den normale værdi i henhold til den primære metode, der er fastsat i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a) (jf. præmis 46 og 47 ovenfor), og for det andet anvendelsen af en justering for de fysiske forskelle på de betingelser, der er fastsat i samme forordnings artikel 2, stk. 10, litra a). Som det fremgår af disse angivelser, fandt Kommissionen alt i alt, at forskellene mellem sagsøgerens eksportpriser for de ikke-kongruente varetyper og eksportpriserne for de direkte sammenlignelige varetyper udgjorde et rimeligt skøn over værdien af de fysiske forskelle mellem de nævnte varetyper med henblik på at foretage en justering af den normale værdi.
- 69 Sagsøgeren har ikke som sådan bestridt lovligheden af den første etape i denne metode, dvs. at der ved fastsættelsen af den normale værdi er henvist til den gennemsnitlige enhedspris for et lignende produkt på det indiske marked, men alene lovligheden af den anden etape, dvs. at der ved fastsættelsen af størrelsen af justeringen af den normale værdi er gjort brug af forholdet mellem prisen for hver ikke-kongruent varetype og den gennemsnitlige enhedseksportpris for de direkte sammenlignelige varetyper med henblik på en rimelig sammenligning som omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 10.
- 70 Det må fastslås, at sagsøgerens argument hviler på en korrekt forudsætning. En pris, der kan påvirkes af dumping, kan således ikke udgøre grundlaget for et rimeligt skøn over markedsværdien af forskellene i de fysiske egenskaber som omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra a), idet en sådan pris vil kunne tænkes ikke at være et normalt resultat af markedskræfternes spil.
- 71 Det forekommer derfor paradoksalt, at Kommissionen justerer den normale værdi for en given lignende varetype ved hjælp af en potentielt dumpingpåvirket værdi, når denne institution søger at fastsætte den nævnte normale værdi på grundlag af denne varetypes værdi i et tredjeland med markedsøkonomi med det formål at identificere en pris, der er dannet på betingelser, der er så sammenlignelige som muligt med dem i eksportlandet.
- 72 Det er således pr. definition ikke muligt for Kommissionen at antage, at en sådan værdi, som er potentielt dumpingpåvirket, er blevet dannet på markedsøkonomiske betingelser. På dette trin i proceduren kan Kommissionen således ikke udelukke, at denne værdi er resultatet af en kunstig undervurdering, der fører til et lavere beløb end dét, som denne værdi ville være blevet fastsat til, såfremt den alene havde været et resultat af de frie markedskræfter.
- 73 Det må i øvrigt fastslås, at den omstændighed, at der med henblik på en rimelig sammenligning benyttes en justering af den normale værdi, som svarer til et beløb fastsat på grundlag af eksportpriser, hvis dumpingbetingede undervurdering Kommissionen netop søger at bedømme, ikke er et udtryk for en sammenhængende fremgangsmåde.

- 74 Det skal i denne forbindelse påpeges, at for at dumpingmargenen kan fastsættes rimeligt og objektivt, skal beregningen af den normale værdi for en given varetype i princippet baseres på data, der er uafhængige af de eksportpriser, hvis undervurdering Kommissionen netop søger at bedømme ved fastsættelsen af den nævnte normale værdi.
- 75 Den normale værdi udgør således den referenceværdi, som den potentielt dumpingpåvirkede eksportpris skal sammenlignes med. Denne sammenligning fordrer, såfremt der i beregningen af en sådan referenceværdi indskydes et element, der indgår i den eksportpris, der skal sammenlignes.
- 76 Ganske vist kunne Kommissionen i den konkrete sag med rette foretage en justering af den normale værdi, eftersom denne værdi var blevet fastsat på grundlag af den gennemsnitlige enhedsværdi for de direkte sammenlignelige varettyper på det indiske marked. Som Kommissionen imidlertid har redegjort for i en skriftlig besvarelse af et spørgsmål fra Retten, var det ikke i den konkrete sag hensigtsmæssigt at foretage en ensartet anvendelse af denne gennemsnitlige enhedsværdi med henblik på fastsættelsen af den normale værdi for samtlige de ikke-kongruente varettyper, eftersom Kommissionen havde konstateret, at variationen i de gennemsnitlige eksportpriser for de forskellige ikke-kongruente varettyper var omfattende, idet den gik fra mindre end 10 CNY/kg (ca. 1,32 EUR/kg) til mere end 100 CNY/kg (ca. 13,2 EUR/kg). Da der ikke skete nogen justering, ville en sådan ensartet anvendelse af den gennemsnitlige enhedsværdi således ikke have gjort det muligt at sikre sammenligneligheden mellem den normale værdi og eksportprisen for hver ikke-kongruent varetype.
- 77 Imidlertid har Kommissionen ikke godtgjort, at anvendelsen af et element, der indgår i eksportpriserne for de ikke-kongruente varettyper, med henblik på at korrigere den normale værdi, som disse priser skal sammenlignes med, var egnet til at genoprette symmetrien mellem de nævnte priser og den nævnte normale værdi i overensstemmelse med formålet med grundforordningens artikel 2, stk. 10. Navnlig var der ingen indikation af, at forholdet mellem eksportprisen for hver ikke-kongruent varetype og den gennemsnitlige enhedseksportpris for de direkte sammenlignelige varettyper korrekt afspejlede værdien af de fysiske forskelle mellem denne sidstnævnte varetypekategori og den pågældende ikke-kongruente varetype.
- 78 Det er korrekt, at det ikke kan udelukkes, at forskellen mellem eksportpriserne for visse specifikke ikke-kongruente varettyper og eksportpriserne for de direkte sammenlignelige varettyper i visse tilfælde svarer til markedsværdien af de fysiske særegenheder, som de pågældende ikke-kongruente varettyper frembyder. I øvrigt kræves det ikke i grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra a), at justeringen fuldstændigt skal afspejle denne værdi, men alene at den skal udgøre et rimeligt skøn over denne værdi.
- 79 På den baggrund hviler den omtvistede metode i den konkrete sag på den formodning, at denne prisforskel svarer til markedsværdien af de fysiske forskelle for samtlige de ikke-kongruente varettyper.
- 80 Som sagsøgeren har anført uden på dette punkt at blive modsagt af Kommissionen, forudsætter denne formodning imidlertid nødvendigvis, at der tages udgangspunkt i den antagelse, at eksporten af samtlige disse varettyper påvirkes af dumping på et niveau svarende til dét, der er konstateret for de direkte sammenlignelige varettyper.
- 81 Den formodning, at prisforskellen mellem de to omhandlede varetypekategorier svarer til markedsværdien af forskellene i de fysiske egenskaber, svarer således til at postulere, at de ikke-kongruente varettyper ville blive solgt til eksport til den samme pris som de direkte sammenlignelige varettyper, såfremt der ikke var disse forskelle i de fysiske egenskaber.

- 82 En sådan formodning forudsætter derfor pr. definition, at den dumpingmargen, der kan påvirke priserne for disse to varetypekategorier, er på det samme niveau. De eksisterende prisforskelle mellem de to pågældende varetypekategorier kan nemlig i modsat fald – i det mindste delvist – skyldes afvigelser i dumpingmargenen og kan derfor ikke med tilstrækkelig pålidelighed anses for kun at afspejle forskellene i de fysiske egenskaber.
- 83 Som sagsøgeren med rette har anført under det andet argument i nærværende led, kan antagelsen om ens dumpingmargener for de to omhandlede varetypekategorier på den baggrund hverken anses for rimelig eller for kontrollerbar.
- 84 For det første er dette postulat således vanskeligt foreneligt med anvendelsen af en dumpingmarginberegning efter varetype, hvilket tværtimod forudsætter, at denne dumpingmargen kan være forskellig alt efter den anskuede varetype, og at det er nødvendigt at foretage denne beregning for korrekt at afspejle det fulde omfang af den dumping, der finder sted, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 11 (jf. i denne retning dom af 5.4.2017, Changshu City Standard Parts Factory og Ningbo Jinding Fastener mod Rådet, C-376/15 P og C-377/15 P, EU:C:2017:269, præmis 54).
- 85 For det andet bekræftes dette postulat ikke af den tabel med detaljerede beregninger af sagsøgerens dumpingmargen for hver enkelt varetype, der er knyttet som bilag til det dokument, som Kommissionen tilsendte sagsøgeren den 29. maj 2017 og har fremsendt til Retten som en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse (herefter »tabellen af 29. maj 2017«).
- 86 Denne tabel viser således, at der for de direkte sammenlignelige eller »delvist kongruente« varetyper forekommer et særligt stor udsving i dumpingmargenerne, der svinger mellem negative værdier under -50% og positive værdier tæt på 500%. Kommissionen er imidlertid ikke fremkommet med nogen oplysning, der kan underbygge den antagelse, at det skulle forholde sig anderledes for de ikke-kongruente varetyper.
- 87 Som det illustreres af den beskrivelse af den omtvistede metode, der fremgår af punkt 2.2.3 i dokumentet af 23. december 2016 (jf. præmis 59 ovenfor), og som det bekræftes af det forenklede eksempel af denne metode, der er anført i stævningen, må det i øvrigt – som sagsøgeren har gjort det – konstateres, at anvendelsen af den nævnte metode i princippet burde føre til en identisk sats for den gennemsnitlige dumpingmargen for de direkte sammenlignelige varetyper og den gennemsnitlige dumpingmargen for hver af de ikke-kongruente varetyper.
- 88 Som sagsøgeren har redegjort for, forholder det sig således, at hvis man udgår fra den teoretiske antagelse, dels at den gennemsnitlige normale værdi og den gennemsnitlige eksportpris for de direkte sammenlignelige varetyper er på henholdsvis 13 og 10, dels at eksportprisen for en given ikke-kongruent varetype er på 7, fører anvendelsen af Kommissionens metode således til at anvende forholdet mellem denne pris på 7 og den gennemsnitlige eksportpris på 10, dvs. en sats på 70%, på den gennemsnitlige normale værdi på 13 for at opnå den normale værdi – efter justering – for den pågældende ikke-kongruente varetype, dvs. 9,1. I den i stævningen anførte forenklede form, som Kommissionen ikke har bestridt, fører denne beregning imidlertid som bemærket af sagsøgeren til en dumpingmargen for den ikke-kongruente varetype, der er identisk med den gennemsnitlige dumpingmargen for de direkte sammenlignelige varetyper, det vil i sagsøgerens fiktive eksempel sige 30%.
- 89 Det eksempel, Kommissionen er fremkommet med i punkt 2.2.3 i dokumentet af 23. december 2016 – og som er baseret på de tal, der reelt er blevet anvendt ved fastsættelsen af den justerede normale værdi for de ikke-kongruente varer – giver et tilsvarende resultat.

- 90 Som angivet i præmis 59 ovenfor har Kommissionen således fastsat en gennemsnitlig enhedseksportpris for den pågældende vare på 16 CNY pr. kg og en gennemsnitlig enhedspris for den lignende vare på det indiske marked på 20,91 CNY pr. kg. Såfremt den gennemsnitlige dumpingmargen for de direkte sammenlignelige varettyper var beregnet udelukkende på grundlag af en sammenligning mellem disse to priser, ville den være på 30,7%.
- 91 Anvendelsen af den omtvistede metode til at fastsætte den justerede normale værdi for den ikke-kongruente varetype, der har varekontrolnummer (NCP) 0002FF00BN, og hvis gennemsnitlige enhedseksportpris var på 11,83 CNY, fører som angivet af Kommissionen til et beløb på 15,46 CNY. Det må imidlertid fastslås, at denne beregning i forhold til den omhandlede ikke-kongruente varetype fører til en dumpingmargensats på 30,7%, dvs. den samme sats som satsen for den gennemsnitlige dumpingmargen, der er omtalt i præmis 90 ovenfor.
- 92 Det er korrekt – som det fremgår af en skriftlig besvarelse fra Kommissionen af et spørgsmål fra Retten – at en beregning af dumpingmargenen for hver enkelt varetype og for den omhandlede vare i sin helhed er mere kompleks end i de ovennævnte eksempler og indebærer en række supplerende operationer.
- 93 For hver enkelt varetype skal forskellen mellem eksportsalgsprisen og den normale værdi, således som redegjort for af Kommissionen, ganges med den eksporterede mængde for at opnå det samlede dumpingbeløb. Dette dumpingbeløb skal herefter sammenholdes med det samlede eksportbeløb for at opnå den dumpingmargen, der skal henføres til den pågældende varetype, hvilken dumpingmargen udtrykkes ved en procentdel af omkostninger, forsikring og fragt (CIF) Den Europæiske Unions grænse, ufortoldet. Som tabellen af 29. maj 2017 viser, skal de samme operationer udføres hvad angår fastsættelsen af dumpingmargenen for alle typer af den pågældende vare, efter tillæg af dumpingbeløb for hver enkelt varetype.
- 94 Som sagsøgeren har præciseret i stævningen, gælder det i øvrigt i praksis, at den eksportpris for en given varetype, der anvendes ved den rimelige sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen, er prisen for den givne varetype, når den forlader fabrikken, hvorimod den eksportpris, som dumpingbeløbet sammenholdes med ved fastsættelsen af dumpingmargenen for denne varetype, er en CIF-pris, dvs. en pris, der inkluderer alle transportomkostninger frem til EU-grænsen.
- 95 På denne baggrund viser tabellen af 29. maj 2017, at disse forskelle mellem på den ene side sagsøgerens og Kommissionens forenklede eksempler og på den anden side de beregninger af dumpingmargenen, som Kommissionen i praksis har foretaget, ikke har ændret resultatet af den omtvistede metode væsentligt. Det fremgår således af denne tabel, at de beregnede dumpingmargener for de 983 ikke-kongruente varettyper befinder sig i et værdiinterval mellem 24 og 28%. Disse dumpingmargeners svage udsving kan imidlertid ikke sammenlignes med det udsving, der er konstateret for dumpingmargenerne for de direkte sammenlignelige og »delvist kongruente« varettyper², der – som anført i præmis 86 ovenfor – svinger mellem negative værdier under -50% og positive værdier tæt på 500%.
- 96 Det følger af samtlige ovenstående betragtninger, at Kommissionen ikke har dokumenteret, at den med den omtvistede metode foretog et rimeligt skøn over markedsværdien af forskellene i de fysiske egenskaber mellem de ikke-kongruente varettyper og de direkte sammenlignelige varettyper. Kommissionen har derfor ikke dokumenteret, at anvendelsen af denne metode førte til en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportpriserne. I øvrigt har Kommissionen ikke dokumenteret, at den justering af den normale værdi af de ikke-kongruente varettyper, som den således foretog, sikrede en rimelig fastsættelse af denne normale værdi, dvs. en fastsættelse baseret på værdier

2 – Korrektion, der skal overføres til den fulde udgave af dommen.

og parametre, der kan anses for at være et normalt resultat af markedskræfternes spil. Anvendelsen af den omtvistede og fejlagtige metode er derfor hverken i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), eller dennes artikel 2, stk. 10, ab initio og litra a).

- 97 En fejl i ræsonnementet hos udstederen af en anfægtet retsakt eller i den metode, som udstederen har anvendt, kan ganske vist ikke være tilstrækkelig til at medføre, at denne retsakt annulleres, hvis denne fejl i det konkrete tilfælde ikke har haft nogen betydning for resultatet (jf. i denne retning og analogt dom af 9.7.2008, Alitalia mod Kommissionen, T-301/01, EU:T:2008:262, præmis 307 og den deri nævnte retspraksis, og af 15.12.2010, CEAHR mod Kommissionen, T-427/08, EU:T:2010:517, præmis 161 og den deri nævnte retspraksis).
- 98 Det må dog fastslås, at dette ikke er tilfældet i den foreliggende sag.
- 99 Henset til den ikke ubetydelige del af sagsøgerens eksportmængder, der er berørt af anvendelsen af den omtvistede metode, kan det således for det første – som det fremgår af præmis 66 ovenfor – ikke udelukkes, at denne metode har haft en væsentlig indvirkning på den dumpingmargensats for sagsøgeren, der blev vedtaget i punkt 1 i den anfægtede forordnings konklusion.
- 100 Hvorvidt skønnet over værdien af de fysiske forskelle mellem de ikke-kongruente varetyper og de direkte sammenlignelige varetyper er rimeligt, og hvorvidt den sammenligning, som justeringen baseret på dette skøn førte frem til, er rimelig, kan for det andet ikke bedømmes på grundlag af, om der findes eller ikke findes alternative og mere hensigtsmæssige metoder.
- 101 Som Domstolen har fastslået, forholder det sig nemlig således, at selv om det følger af en samlet læsning af grundforordningens artikel 2, stk. 10 og 11, at beregningen af dumpingmargenen skal være baseret på en rimelig sammenligning, forekommer begrebet »en mere rimelig sammenligning« ikke nogen steder i disse bestemmelser. Det gælder under alle omstændigheder, at når en metode ikke kan anses for et middel til at sikre en rimelig sammenligning, kan det ikke hævdes, at anvendelsen af en anden metode til beregning af den normale værdi ikke ville have garanteret en mere rimelig sammenligning (jf. i denne retning dom af 5.4.2017, Changshu City Standard Parts Factory og Ningbo Jinding Fasteners mod Rådet, C-376/15 P og C-377/15 P, EU:C:2017:269, præmis 71). Disse betragtninger gælder mutatis mutandis på begrebet et rimeligt skøn i grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra a).
- 102 I den foreliggende sag har Retten i et spørgsmål til skriftlig besvarelse anmodet Kommissionen om at oplyse, om denne institution havde overvejet andre metoder end den omtvistede metode hvad angår de ikke-kongruente varetyper, og Kommissionen har oplyst, at den havde valgt denne metode efter at have udelukket tre muligheder. Henset til det meget store antal varetyper, som sagsøgeren har eksporteret (ca. 1 500), navnlig ikke-kongruente varetyper (tæt ved 1 000), udelukkede Kommissionen for det første at foretage en individuel fastsættelse af den normale værdi af hver enkelt ikke-kongruent varetype. Af de samme grunde fandt Kommissionen det for det andet ligeledes umuligt at identificere de produkter, der har nære lighedspunkter. Som angivet i præmis 76 ovenfor udelukkede Kommissionen for det tredje ligeledes muligheden for at anvende en ensartet normal værdi for samtlige de ikke-kongruente varetyper på grund af den omfattende variation i eksportpriserne for disse forskellige varetyper.
- 103 I øvrigt har Kommissionen i denne samme skriftlige besvarelse og i retsmødet anført, at det ikke var hensigtsmæssigt at overveje at støtte sig på priserne på de varetyper, som referencelandsproducenten på det indiske marked distribuerede, men ikke selv producerede. Kommissionen har således anført, at den ikke havde nogen information om priserne på disse varetyper, at det var muligt, at disse varetyper, der var importeret fra Kina, var genstand for dumping, og at en anvendelse af disse varetyper i den foreliggende sag i det væsentlige ville være ensbetydende med at sammenligne den kinesiske eksport til EU og den kinesiske eksport til Indien. Kommissionen har endvidere i retsmødet gjort gældende, at grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), ikke gav denne institution mulighed

for at anvende den i denne bestemmelse fastsatte primære metode til fastsættelse af den normale værdi for en del af de omhandlede varetyper, og den subsidiære metode for den anden del. Ifølge Kommissionen var det derfor ikke muligt i forhold til de ikke-kongruente varetyper at gøre brug af EU-producenternes priser. Kommissionen har tilføjet, at såfremt den havde kunnet gøre brug af EU-producenternes priser, ville det under alle omstændigheder have været nødvendigt for denne institution at foretage justeringer på grund af det store antal varetyper, som sagsøgeren havde solgt til eksport.

- 104 Det skal dog påpeges, at selv i tilfælde af, at Kommissionen med rette kunne konkludere, at alle disse alternative metoder enten ville have været uhensigtsmæssige eller umulige at anvende, eller ikke nødvendigvis ville have gjort det muligt at undgå justeringer såsom dem, der blev anvendt i medfør af den omtvistede metode, fremgår det af præmis 96 ovenfor, at Kommissionen ikke har dokumenteret, at anvendelsen af den omstvistede metode gjorde det muligt at opnå en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportpriserne, og at denne anvendelse sikrede en rimelig fastsættelse af denne normale værdi.
- 105 Under alle omstændigheder har Kommissionen ikke dokumenteret, at der ikke forelå nogen som helst mulig alternativ metode.
- 106 For det første gælder det i denne forbindelse, som Domstolen har præciseret, at EU-institutionerne i et tilfælde som det foreliggende, hvor producenten i referencelandet hverken fremstiller eller sælger en vis varetype, enten kan beslutte at udelukke denne varetype fra definitionen af den »pågældende vare« eller kan konstruere den normale værdi for den nævnte type, for derved at kunne tage eksporttransaktionerne for denne samme varetype i betragtning ved beregningen af dumpingmargenen (jf. analogt dom af 5.4.2017, Changshu City Standard Parts Factory og Ningbo Jinding Fastener mod Rådet, C-376/15 P og C-377/15 P, EU:C:2017:269, præmis 70).
- 107 For det andet skal det påpeges, at selv hvis det lægges til grund, at det store antal ikke-kongruente varetyper i den konkrete sag vanskeliggjorde anvendelsen af den ene eller den anden af disse løsninger, har Kommissionen – på opfordring fra Retten til at udtale sig herom under retsmødet – ikke dokumenteret, at den ikke ville have været i stand til at foretage metodevalg, der var i overensstemmelse med de gældende regler, såfremt den på et tidligere tidspunkt under antidumpingundersøgelsen havde behandlet spørgsmålene om beregningen af den normale værdi af de ikke-kongruente varetyper og de eventuelle nødvendige justeringer.
- 108 Der skal således erindres om, at Kommissionen i den midlertidige forordning – som angivet i præmis 57 ovenfor – indledningsvis havde udelukket de ikke-kongruente varetyper fra beregningen af den normale værdi, og at det først var efter at have gjort sig bekendt med sagsøgerens bemærkninger hertil, at institutionerne inden for rammerne af gennemførelsesforordning nr. 430/2013 besluttede at inddrage disse varetyper i denne beregning.
- 109 Kommissionens redegørelser under retsmødet dokumenterer imidlertid ikke, at denne institution ikke forud for vedtagelsen af den midlertidige forordning kunne have overvejet andre metoder til at inddrage de ikke-kongruente varetyper i beregningen af dumpingmargenen, eftersom den allerede fra dette tidspunkt på baggrund af sammenligningen af data fra referencelandsproducenten og data fra sagsøgeren var i stand til at erkende, at den nævnte referencelandsproducent kun producerede et begrænset antal af de varetyper, som sagsøgeren havde solgt til eksport.
- 110 Navnlig er Kommissionen ikke fremkommet med nogen konkret oplysning, der giver grundlag for at udelukke muligheden for, at denne institution kunne have anvendt de data om EU-producenternes priser, som den dengang rådede over, til at foretage et rimeligt skøn over markedsværdien af de fysiske forskelle med henblik på at foretage de nødvendige justeringer af den normale værdi af de ikke-kongruente varetyper (jf. 109. betragtning til den midlertidige forordning).

- 111 Henset til den retspraksis, der er henvist til i præmis 46 og 47 ovenfor, var ordlyden af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), ganske vist som anført af Kommissionen til hinder for, at denne institution med henblik på at fastsætte den normale værdi for en del af de pågældende varetyper benyttede den i denne bestemmelse fastsatte primære metode, og samtidig for den andel del benyttede den subsidiære metode, der navnlig indebærer muligheden for at gøre brug af EU-priserne. Det er ligeledes med rette, at Kommissionen har anført, at den alene kunne undlade at benytte af den primære metode, såfremt denne metode ikke kunne anvendes.
- 112 Ordlyden af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), er imidlertid ikke til hinder for, at der – når først den normale værdi er tilvejebragt ved benyttelse af den i denne bestemmelse fastsatte primære metode – inden for rammerne af denne forordnings artikel 2, stk. 10, foretages en justering af den nævnte normale værdi ved brug af andre priser end de indenlandske priser i eller eksportpriserne fra referencelandet, forudsat at disse priser er et normalt resultat af markedskræfternes spil, og navnlig af konkurrencepresset.
- 113 Det fremgår imidlertid af de samme bestemmelser, at lovgiver ikke har udelukket, at »den pris, der faktisk er betalt eller skal betales i [EU] for samme vare, om nødvendigt justeret for at indregne en rimelig fortjenstmargen«, under visse betingelser kan tjene som et rimeligt grundlag til fastsættelse af den normale værdi. Det forekommer så meget desto mere ikke udelukket, at der – i mangel af andre disponible data – med henblik på den rimelige sammenligning kunne være foretaget et rimeligt skøn over markedsværdien af de fysiske forskelle ved hjælp af differencen mellem prisen på den pågældende ikke-kongruente varetype og den gennemsnitlige pris på den direkte sammenlignelige varetype hos en eller flere EU-producenter.
- 114 Det følger af samtlige ovenstående betragtninger, at det tredje anbringendes første led er velbegrundet og kan bevirke en annullation af den anfægtede forordning.
- 115 Denne konklusion ændres ikke af Kommissionens argumenter.
- 116 For det første har Kommissionen i modsætning til, hvad den har anført, således ikke overholdt grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra a), ved fastsættelsen af markedsværdien af de fysiske forskelle mellem de varetyper, der er blevet vurderet på grundlag af eksportprisen for de ikke-kongruente varetyper, som ifølge Kommissionens argument er den pris, som den første uafhængige kunde i EU har betalt for denne vare.
- 117 Formodningen om, at en vares markedsværdi afspejles af den pris, som den første uafhængige kunde har betalt, bekræftes i denne forbindelse ifølge Kommissionen af den definition af begrebet markedsværdi, der fremgår af de internationale vurderingsstandarder, som er fastsat af IVSC. Ifølge denne definition er markedsværdien således »det anslåede beløb, for hvilket en vare på vurderingsdatoen udveksles mellem en samtykkende sælger og en samtykkende køber som led i en gyldig transaktion og efter en passende markedsføringsperiode, hvor hver af parterne har optrådt vidende, forsigtigt og uden tvang«.
- 118 Det forhold, at eksportprisen for de ikke-kongruente varetyper udgør den pris, som den første uafhængige kunde i Unionen har betalt, er imidlertid af de grunde, der er gennemgået i præmis 70-75 ovenfor, oplagt ikke tilstrækkeligt til, at denne pris kan anses for et rimeligt skøn over markedsværdien. Henset til formålet med grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), og artikel 2, stk. 10, forudsætter dette begreb således ikke alene, at den pågældende pris betales af en uafhængig kunde som led i en gyldig transaktion således som defineret af IVSC. Det skal tillige være muligt at sikre sig, at denne pris er et normalt resultat af markedskræfternes spil. Dette kan imidlertid ikke være tilfældet i den foreliggende sag, eftersom den nævnte pris kan være dumpingpåvirket.

- 119 For det andet er Kommissionens argument om, at anvendelsen af den omtvistede metode har bevirket en nedsættelse af sagsøgerens dumpingmargen ikke relevant. Selv hvis det lægges til grund, at dette skulle være tilfældet, skal det således bemærkes, at den nævnte metode er blevet anvendt på 28% af sagsøgerens eksportmængder, dvs. en væsentlig del af disse. Intet giver derfor grundlag for at udelukke, at denne dumpingmargen ville være blevet nedsat endnu mere, såfremt skønnet over markedsværdien af de fysiske forskelle mellem den tilsvarende varetype og de ikke-kongruente varettyper var blevet baseret på en rimelig metode, der havde været i overensstemmelse med de gældende regler.
- 120 For det tredje er der ikke grundlag for at tiltræde Kommissionens argument, der i det væsentlige går ud på, at den omtvistede metodes lovlighed udelukkende skal bedømmes ud fra kravene i grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra a), og ikke ud fra kravene i denne forordnings artikel 2, stk. 7, litra a), eller artikel 2, stk. 11, idet denne metode alene angår stadiet med den rimelige sammenligning.
- 121 Dels har den justering af den normale værdi, der er foretaget i henhold til den omtvistede metode, således pr. definition en indvirkning på det niveau, som denne normale værdi er blevet fastsat til, og følgelig på fastsættelsen af dumpingmargenen. Det gælder som følge heraf, at når anvendelsen af denne metode fører til en fastsættelse af disse to parametre, der hverken er i overensstemmelse med formålene med grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), eller med formålene med samme forordnings artikel 2, stk. 11, kan og endog skal EU-retsinstansen fastslå, at der er sket en tilsidesættelse af disse bestemmelser.
- 122 Dels og under alle omstændigheder har sagsøgeren påberåbt sig, at der er sket en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 10, ab initio og litra a). Som gennemgået i præmis 77 ovenfor har Kommissionen imidlertid ikke dokumenteret, at denne institution ved at anvende den omtvistede metode genoprettede symmetrien mellem den normale værdi og eksportprisen for de ikke-kongruente varettyper.
- 123 For det fjerde er Kommissionens argument om, at denne institution i forbindelse med den primære metode, der er fastsat i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), ikke var forpligtet til at basere sig på et »rimeligt grundlag« som omhandlet i den i denne artikel fastsatte subsidiære metode, åbenbart irrelevant. Som Domstolen har fastslået, forudsætter henvisningen til »ethvert andet rimeligt grundlag« i de af denne artikels bestemmelser, der angår den subsidiære metode, således så meget desto mere, at det grundlag, på hvilket Kommissionen fastsætter den normale værdi inden for rammerne af den primære metode, skal være rimeligt (jf. i denne retning dom af 22.3.2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, præmis 25). Som det gentagne gange er blevet påpeget, kræver grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra a), endvidere, at det skøn over markedsværdien af de fysiske forskelle, der benyttes med henblik på den rimelige sammenligning, skal være rimeligt.
- 124 For det femte kan Kommissionen ikke påberåbe sig, at den anvendte den omtvistede metode efter sagsøgerens anmodning om, at der i forbindelse med dumpingmargenen blev taget højde for de eksporttransaktioner, der vedrørte de ikke-kongruente varettyper.
- 125 Dels og som anført i præmis 57 og 108 ovenfor havde Kommissionen således i den midlertidige forordning ganske enkelt udelukket disse transaktioner fra dumpingmargenberegningen. Som sagsøgeren har påpeget under det nærværende anbringendes andet led, er en sådan udelukkelse imidlertid ifølge Domstolen i strid med formålet med de forskellige dumpingmargenberegningemetoder, som i overensstemmelse med formålet med grundforordningens artikel 2, stk. 11, er at afspejle den dumping, der finder sted. Den naturlige konsekvens af en sådan udelukkelse er således ifølge Domstolen, at det bliver umuligt for Kommissionen at måle den indvirkning, som disse transaktioner kan have på den nævnte beregning, således at denne institution

ikke kan sikre sig, at den beregnede dumpingmargen afspejler en sådan indvirkning (dom af 5.4.2017, Changshu City Standard Parts Factory og Ningbo Jinding Fastener mod Rådet, C-376/15 P og C-377/15 P, EU:C:2017:269, præmis 55).

126 Dels og som sagsøgeren med rette har anført under retsmødet, anmodede selskabet alene Kommissionen om tage højde for de transaktioner, der vedrørte de ikke-kongruente varetyper, med henblik på fastsættelsen af den normale værdi. Sagsøgeren har derimod på ingen måde anmodet Kommissionen om at benytte den omtvistede metode med henblik på at beregne den normale værdi for disse varetyper. Som det fremgår af Rettens behandling af det tredje klagepunkt under det første anbringende i det oprindelige søgsmål, havde sagsøgeren tværtimod inden vedtagelsen af gennemførelsesforordning nr. 430/2013 anfægtet anvendelsen af denne metode, og selskabet havde endog foreslået at anvende en alternativ metode (dom af 30.6.2016, Jinan Meide Casting mod Rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, præmis 123).

127 Det følger af samtlige ovenstående betragtninger, at det tredje anbringendes første led skal tages til følge.

3. Det andet led om, at Kommissionen har tilsidesat grundforordningens artikel 2, stk. 11, ved at benytte en metode, der i praksis fører til en udelukkelse af de transaktioner, der vedrører de ikke-kongruente varetyper

128 Sagsøgeren har anført, at eftersom der blev benyttet en metode, der fører til en formodning for, at der for de ikke-kongruente varetyper forekommer dumping på samme niveau som for de direkte sammenlignelige varetyper, afspejler den endeligt udregnede dumpingmargen ikke den dumping, der finder sted, hvilket er strid med grundforordningens artikel 2, stk. 11. Sagsøgeren har gjort gældende, at denne metode i praksis fører til en udelukkelse af de transaktioner, der vedrører disse varetyper, og at metoden hviler på den urigtige formodning, at disse transaktioner ikke har haft nogen reel indvirkning på den samlede dumpingmargen. Sagsøgeren har i replikken anført, at Kommissionens holdning til dette spørgsmål er i strid med dom af 5. april 2017, Changshu City Standard Parts Factory og Ningbo Jinding Fastener mod Rådet (C-376/15 P og C-377/15 P, EU:C:2017:269).

129 For det første har Kommissionen heroverfor anført, at ingen varetype er blevet udelukket. For det andet har Kommissionen gjort gældende, at selv hvis det blev fastslået, at den anvendte metode i praksis har udelukket de ikke-kongruente varetyper, ville denne metode under alle omstændigheder ikke udgøre en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 11, eftersom det fremgår af retspraksis og af antidumpingaftalens artikel 2.4.2, at de ikke-sammenlignelige eksporttransaktioner kan udelukkes med henblik på at sikre en rimelig sammenligning.

130 På den ene side skal det hertil indledningsvis bemærkes, at det tredje anbringendes andet led må forkastes, eftersom det hviler på det postulat, at den omtvistede metode foranledigede Kommissionen til i praksis at udelukke de transaktioner, der vedrørte de ikke-kongruente varetyper.

131 Selv om den omtvistede metode foranledigede Kommissionen til at beregne en identisk eller i det mindste meget ensartet dumpingmargen for alle disse varetyper, er det således ikke desto mindre korrekt, at medregningen af disse varetyper har haft en indvirkning på den samlede dumpingmargen. Der skal i denne henseende erindres om, at Kommissionen for at udregne den samlede dumpingmargen – som gennemgået i præmis 93 ovenfor – sammenlægger de dumpingbeløb, der er udregnet for hver enkelt varetype, og således når frem til det samlede dumpingbeløb for alle typer af den pågældende vare, som Kommissionen herefter sammenholder med det samlede beløb for de eksporttransaktioner, som sagsøgeren har gennemført. Selv om de hver for sig svarede til en identisk eller meget ensartet dumpingmargen, har de for de ikke-kongruente varetyper udregnede dumpingbeløb, der er blevet lagt til dumpingbeløbene for de øvrige varetyper, derfor nødvendigvis

haft en indvirkning på den samlede dumpingmargen. Det er ikke udelukket, at den omtvistede metode som hævdet af Kommissionen endog har medvirket til at nedsætte niveauet for denne samlede dumpingmargen.

- 132 På den anden side skal det nærværende led imidlertid tages til følge på grundlag af det ræsonnement, der er gennemgået i præmis 83-86 ovenfor, eftersom dette led er ensbetydende med at hævde, at den omtvistede metode er i strid med formålet med grundforordningens artikel 2, stk. 11, for så vidt som resultatet af anvendelsen af denne metode ikke gør det muligt at afspejle den dumping, der finder sted.
- 133 Det følger af samtlige ovenstående betragtninger, at det tredje anbringendes to led skal tages til følge, således at den anfægtede forordning skal annulleres. Det er derfor i princippet ikke fornødent at foretage en behandling af de øvrige anbringender.

[udelades]

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Femte Afdeling):

- 1) **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1146 af 28. juni 2017 om genindførelse af en endelig antidumpingtold på importen af rørfittings af deformerbart støbejern med gevind med oprindelse i Folkerepublikken Kina, fremstillet af Jinan Meide Castings Co., Ltd, annulleres.**
- 2) **Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne.**

Gratsias

Labucka

Ulloa Rubio

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 20. september 2019.

Underskrifter